

30m

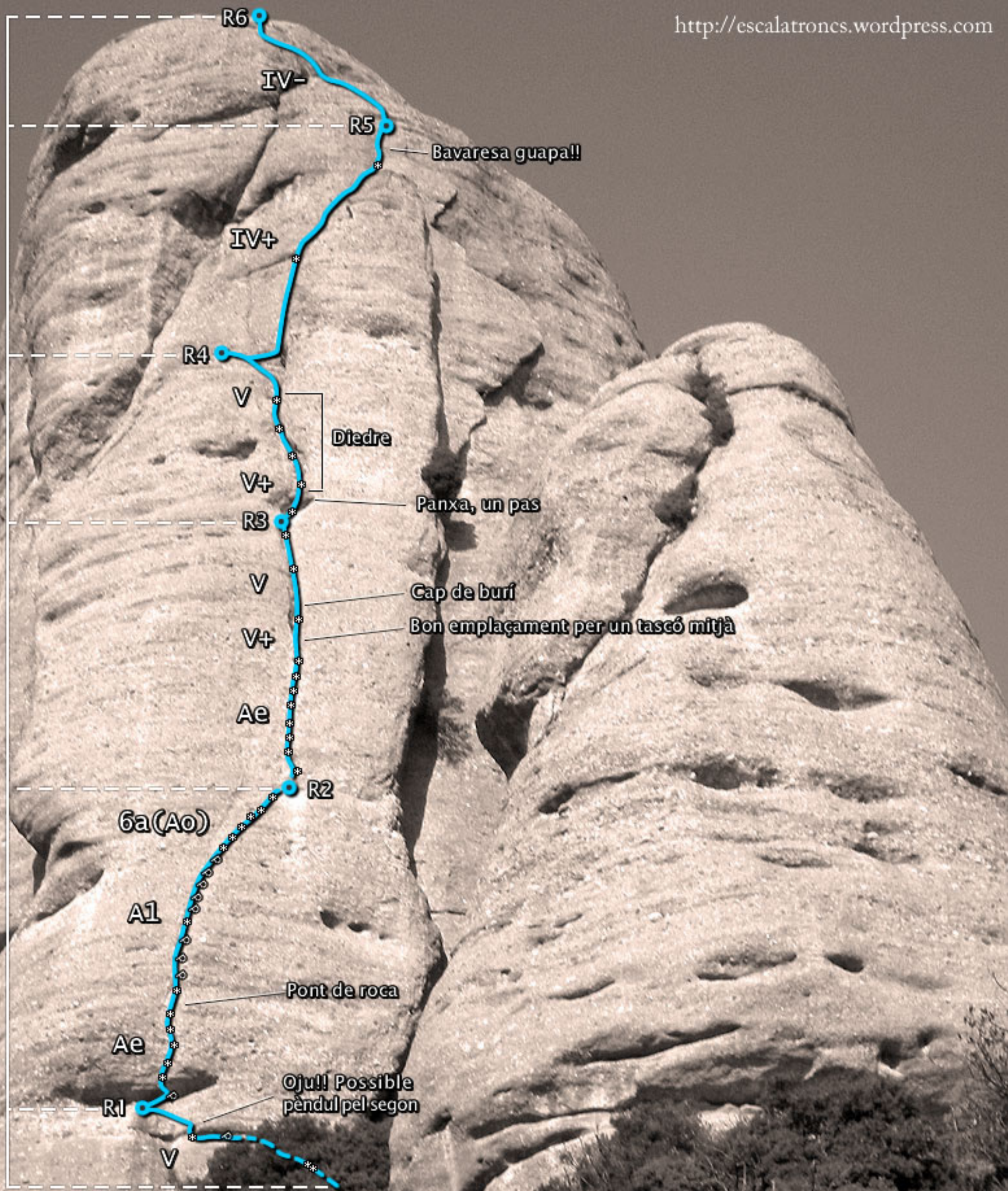
25m

20m

25m

30m

15m

◊ clau
* expansió

LA MÒMIA
Pirenaic (V+/A1 150m)
Primera:
J.Castelltort, J.Garcia i J.Ortiz (octubre de 1962)
Material:
22 cintes exprés, joc de tascons, una plaqueta,
alguns cordinos prims i un estrep.

La gran llastra de la Mòmia, resseguida a l'esquerra per la [Haus](#) i a la dreta per la [Santacana](#) encara reserva una altre escalada 100% clàssica: La Pirenaic; amb una versió combinada amable (V/A1) esdevé la més assequible de les tres. La via, al contrari que les seves arrogants veïnes evoluciona aprofitant unes estretes fissures que solquen la gran llastra pel bell mig esdevenint una escalada de gran bellesa i ambient aeri. Per sobre la llastra enllacem amb la *Haus* per gaudir dels agradables darrers llargs d'aquesta.

- Via: Pirenaic
- Zona: Montserrat – Sant Benet
- Dificultat: V+/A1 (MD)
- Dificultat obligada: V/A1
- Equipament: Via equipada amb material divers, parcialment re-equipada amb parabolts per l'escalada lliure
- Material: 20 cintes, una plaqueta recuperable, cordinos prims per algunes plaques on no hi entren els mosquetons, joc discret de tascons i un estrep
- Orientació: Sud
- Valoració: ****

Aproximació:

Sortim del Monestir i enfilem el camí de les Escales dels Pobres fins arribar al Pla de Santa Anna, aquí ens desviem a la dreta direcció al refugi de Sant Benet. Prenem el camí cap a l'est sortint del refugi i que passa per la porta de pedra, al cap de poc el camí es bifurca i prenem el de la dreta (direcció Trinitat). Passem caminant pel costat dels desploms de La Trumfa i al cap d'uns metres prenem un corriol a mà esquerra que seguirem fins al peu de via, al coll entre la Mòmia i la Momieta.

L1(V)

La via s'inicia al mateix punt que la [Santacana](#), però en aquest cas, en comptes de tirar recte amunt cap a la fissura ens enfilem a una alzina i encetem un flanqueig cap a l'esquerra aprofitant una mena de llavi. El pas clau el trobem al deixar el darrer punt d'assegurança, on amb finura haurem d'anar en diagonal fins arribar al relleix on fem la reunió. El pas és més delicat per al segon donat que una caiguda ens assegura un bon pèndol. 15 metres, un doble burí, un clau i un parabolts.

L2(A1/V)

Sortim fins situar-nos sota un marcat desplom i el superem en artificial. Pràcticament tota la tirada es pot fer amb pedal, però un cop superat el primer tram més dur val la pena intentar progressar en lliure, amb roca de primera. La tirada està equipada alternant assegurances antigues amb parabolts. Si volem progressar en escalada artificial haurem de preveure uns quants cordinos fins donat que hi ha unes quantes xapes que no podem encintar directament ja que tenen el trau petit. La reunió és bastant penjada. 30 metres, 13 expansions, 9 claus i un pont de roca.

L3(Ae/V+)

La primera expansió la tenim a la dreta, no obstant si volem anar en lliure hem d'obviar-la i sortir per l'esquerra. Progressem per la placa fins arribar a una fissura on hi entra un bon tascó. A partir d'aquest punt l'escalada és en lliure, bàsicament en tècnica de diedre, molt elegant. Pel camí trobarem un cap de burí on hi podem posar una plaqueta. 25 metres i 11 expansions.

L4(V+)

Només sortir de la reunió trobem el pas clau del llarg per superar un desplom. Hi ha bona presa tot i que la roca s'ha d'acariciar. Amb una tibadeta superem el pas i continuem progressant pel diedre fins arribar sobre la gran llastra, on trobarem una reunió comuna amb la [Haus-Estrems](#). 20 metres, 5 expansions.

L3(IV+)

Els llargs que resten ja pertanyen a la [Haus-Estrems](#). Flanquegem per la vira cap a la dreta per atènyer la segona llastra, molt agraïda d'escalar. Un cop al final d'aquesta encara ens restaran una desena de metres per una tercera llastra, molt més fina i que convida sí o sí a superar-la en bavaresa. Just a sobre farem la reunió. 25 metres, 2 parabolts.

L4(IV-)

El darrer llarg i el més fàcil, però no per això menys bell. Ens elevem per una elegant placa (aquest cop hem sortit cap a l'esquerra) de còdols cantelluts que de seguida s'inclina i amb lògica cerquem el camí més evident fins al cim de La Mòmia. 30 metres, tirada neta.

Descens:

Anem a buscar el vessant nord-oest, on trobarem un cable d'acer que ens deixa a la instal·lació de ràpel. Fem un sol ràpel llarg fins al peu del vessant nord-oest.

El que més m'ha agradat:

- La més assequible de les tres vies clàssiques d'aquest pany.
- Lògica i elegant, bon ambient assegurat.
- Poder tornar a gaudir dels amables llargs superiors de la *Haus*.